

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 16 września 2024 r.

DIH-3.707.102.2024 „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH.3.123.2024

Na podstawie 138 § 1 pkt 2 oraz art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) - dalej jako „kpa”, art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) - dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 czerwca 2024 r. (nr akt: D/PI.UH.8361.96.2023), na mocy której nałożono na przedsiębiorcę LPP Spółka Akcyjna z siedzibą w Gdańsku karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych) wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r., poz. 168), - dalej jako: „ustawa o cenach”, za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ww. ustawy, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

- 1) uchyla zaskarżoną decyzję w całości oraz**
- 2) na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa odstępuje od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę, za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168)**
- 3) poucza przedsiębiorcę o obowiązku przestrzegania przepisów art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.**

Uzasadnienie

W dniach od 28 sierpnia 2023 r. do 4 września 2023 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w placówce należącej do przedsiębiorcy [xxx xxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx] , dalej jako: „przedsiębiorca”, „strona”, „strona postępowania”.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, 10 sierpnia 2023 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie (D/PI.8360.67.2023) o zamiarze wszczęcia kontroli, ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, jako: „Kontrola przestrzegania

przepisów ustawy o cenach. Przedmiotowe zawiadomienie doręczono stronie 16 sierpnia 2023 r.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH objęli kontrolą 12 losowo wybranych produktów będących w promocyjnej ofercie handlowej, ustalając sposób prezentowania ceny oraz informacji o najniższej cenie towaru w okresie 30 dni przed obniżką. Produkty były wyeksponowane na sali sprzedażowej sklepu. Na regałach, gdzie wisały produkty oferowane w cenie promocyjnej, znajdowały się białe tablice z informacją w kolorze czerwonym: „Spodnie od 39,99 PLN WYPRZEDAŻ”, „LAST DAYS SALE”, „Sukienki 39,99 PLN WYPRZEDAŻ”, „Sukienki 79,99 PLN WYPRZEDAŻ”, „T-shirty od 19,99 PLN WYPRZEDAŻ”. Wszystkie skontrolowane produkty posiadały czytelne białe wywieszki z czarnymi napisami. Znajdowały się na nich informacje dotyczące rozmiaru, symbolu produktu, kod EAN, kod QR oraz naklejone czerwone etykiety z czarnymi napisami dotyczącymi cen. Etykiety te występowały w dwóch formach zawierających następujące informacje:

- cena aktualna czyli cena po zastosowaniu obniżki, najniższa cena z 30 dni przed obniżką, wskazana wartość procentowa obniżki lub
- cena regularna produktu ze wskazaną wartością procentową obniżki, cena aktualna czyli cena po zastosowaniu obniżki, najniższa cena z 30 dni przed obniżką ze wskazaną wartością procentową obniżki.

Ceny uwidocznione na wywieszkach znajdujących się przy produktach były jednoznaczne, niebudzące wątpliwości i umożliwiały porównanie cen.

W pierwszym dniu kontroli stwierdzono, że na wieszakach regałów, na których znajdowały się tablice informujące o cenach konkretnych produktów znajdowały się produkty w innych cenach. I tak:

- na regale z sukienkami, na którym znajdowała się informacja „Sukienki 79,99 PLN WYPRZEDAŻ” znajdowały się dwie sukienki w cenie promocyjnej 29,99 oraz jedna w cenie 39,99 zł;
- na regale z sukienkami, na którym znajdowała się informacja „Sukienki 39,99 PLN WYPRZEDAŻ” znajdowała się sukienka w cenie promocyjnej 59,99 zł.

Uznano, że rozbieżności między wskazanymi cenami produktów na tablicach a cenami na wywieszkach przy produktach stanowią naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o cenach.

W toku kontroli przedsiębiorca podjął działania naprawcze i zastąpił tablice z informacjami cen konkretnych produktów tablicami jedynie z symbolem „%”.

Ponadto w toku kontroli sprawdzono prawidłowość podania ceny 5 produktów, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. W wyniku analizy przedstawionej przez przedsiębiorcę dokumentacji stwierdzono, rozbieżność między cenami uwidocznionymi na wywieszce jednego produktu a wynikającymi z raportu. Na wywieszce aktualna cena 39,99 zł i najniższa cena z 30 dni przed obniżką 59,99 zł, natomiast ceny wynikające z raportu: aktualna cena 29,99 zł a najniższa cena z 30 dni przed obniżką 39,99 zł. Powyższe stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o cenach.

Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 4 września 2023 r. (nr akt kontroli: D/PI.UH.8361.96.2023).

26 września 2023 r. Wielkopolski WIIH skierował do przedsiębiorcy na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej wystąpienie pokontrolne, w którym wniósł o podjęcie działań

naprawczych w zakresie uwidocznienia cen towarów oferowanych do sprzedaży zgodnie z wymogami prawnymi.

W odpowiedzi pismem z 9 listopada 2023 r. strona poinformowała, że produkty znajdujące się na wieszakach regałów, na których znajdują się tablice informujące o cenach jest rozbieżnością powstającą w wyniku samodzielnego odwieszania produktów po przymiarce przez klientów salonu. Podkreśliła, że dokłada wszelkich starań aby takie rozbieżności jak najszybciej zidentyfikować w celu wprowadzenia działań naprawczych. Natomiast odnosząc się do rozbieżności cen uwidoczonych na wywieszce produktu i raportu cenowego poinformowała, że była ona efektem błędu ludzkiego i naruszenie to zostało skorygowane.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 w związku z art. 28 Kpa, Wielkopolski WIIH zawiadomieniem z 13 maja 2024 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w sprawie nałożenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się, co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, jak również przedstawić stanowisko w sprawie oraz składać wnioski dowodowe. Ponadto Wielkopolski WIIH wezwał stronę do przestania informacji o wielkości obrotów i przychodu, osiągniętych przez stronę postępowania w roku 2023.

W odpowiedzi strona poinformowała, że jest spółką akcyjną notowana na Giełdzie Papierów Wartościowych i przekazała raport finansowy za 2023 rok przekazany do publicznej wiadomości.

Dnia 11 czerwca 2024 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 104 § 1 Kpa oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o cenach wydał decyzję (nr akt: D/PI.UH.8361.96.2023), na mocy której nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset zł) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ww. ustawy.

Dnia 15 lipca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym strona zarzuciła naruszenie art. 7 w związku z 77 Kpa w związku z art. art. 6 ust. 3 pkt 1 - 2 ustawy o cenach oraz art. 189 f § 1 Kpa i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości.

Pismem z 19 lipca 2024 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji (nr akt: D/PI.UH.8361.96.2023) Wielkopolskiego WIIH z 11 czerwca 2024r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiającą porównanie cen.

Natomiast art. 4 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

W złożonym odwołaniu strona nie kwestionowała ustalonego stanu faktycznego, tj. rozbieżności pomiędzy ceną umieszczoną na wywieszce 4 produktów a ceną znajdującą się na regale, na którym ww. produkty się znajdowały, jak również rozbieżności pomiędzy cenami umieszczonymi na jednym produkcie a cenami wynikającymi z raportu cenowego. Strona zarzuciła Wielkopolskiemu WIH:

- naruszenie prawa procesowego, to jest art. 7 w związku z 77 kpa w związku z ar. 6 ust. 3 pkt 1-2 ustawy o cenach, w ten sposób, że organ pierwszej instancji pominął w swoich ustaleniach istotne znaczenie faktu, iż zmiany położenia towaru między określonymi regałami dokonują sami klienci, wobec czego nadużyciem jest stwierdzenie, że to przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4
- naruszenie prawa procesowego, to jest art. 189f §1 Kpa, poprzez błędne uznanie, że waga naruszenia prawa nie była znikoma, co w konsekwencji doprowadziło do braku odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, mimo że dotyczyła symbolicznej części asortymentu dostępnego w sklepie oraz w znacznej mierze podważane ceny były podane z korzyścią dla konsumenta.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK wskazuje, że po analizie całokształtu materiału dowodowego organ nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w przypadku 5 produktów oferowanych w obniżonych cenach oraz art. 4 ust. 2 ww. ustawy w przypadku jednego produktu.

Zgodnie z art. 4 ustawy o cenach w miejscu sprzedaży detalicznej ceny produktów muszą być uwidocznione w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a w przypadku informowania o obniżeniu ceny produktu obok informacji o obniżonej cenie należy uwidocznić również informację o najniższej cenie tego produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru. Dlatego rzetelna informacja o cenie oraz możliwość porównania cen wielu produktów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta. Bezspornie podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania i to na przedsiębiorcy spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowanych do sprzedaży produktach konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację cenową.

Przy czym należy podkreślić, że sposób uwidaczniania cen towarów i usług określa wydane na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy o cenach rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwany dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”. W myśl § 3 ust. 1 tego rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. A § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia wskazuje, że cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza

elektronicznego, w cenniku, w katalogu, na obwolicie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Tym samym trudno pominąć ustalenie kontroli, że przy każdym z 4 produktów zakwestionowanych z uwagi na rozbieżność pomiędzy ceną umieszczoną na wywieszce a ceną znajdującą się na regale znajdowała się trwale z nim związana wywieszka cenowa, na której ceny zostały uwidocznione w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiające porównanie cen. Wątpliwości inspektorów powstały z uwagi na umieszczenie tych produktów na regałach oznakowanych innymi cenami niż wskazane na wywieszkach.

Zdaniem Prezesa UOKiK oceniając zgromadzony materiał dowodowy należy uwzględnić również argument strony, że zakwestionowane 4 produkty znalazły się na niewłaściwych regałach w wyniku odwieszenia ich przez konsumentów, a niewłaściwe podana informacje o cenie obniżonej i cenie z 30 dni przed obniżką dotyczyły jednego produktu na 12 skontrolowanych i wyniknęły z błędu pracownika. Ponadto organ drugiej instancji zauważa, że przedsiębiorca podjął działania naprawcze i zastąpił tablice z informacjami cen konkretnych produktów tablicami jedynie z symbolem „%”, a w przypadku produktu z nieprawidłowo wskazaną ceną obniżoną i najniższą ceną z 30 dni przed obniżką umieścić właściwe informacje cenowe.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa organ administracji publicznej w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Przy ocenie wystąpienia przesłanki znikomej wagi naruszenia należy brać pod uwagę całokształt okoliczności danego przypadku, zarówno o charakterze przedmiotowym (np. skala naruszeń, skutki tych naruszeń), jak i podmiotowym (np. czy mamy do czynienia z czynem zawinionym, a jeżeli tak, to z jaką formą winy), przy czym decydujące znaczenie należy przyznać skutkom naruszenia dla dóbr chronionych przez daną dziedzinę prawa. (por. wyrok WSA w Olsztynie z 23 września 2021 r., sygn. akt II SA/Ol 435/21, wyrok WSA w Warszawie z 27 sierpnia 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 973/20).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 11 lipca 2023 r. (sygn. III OSK 2544/21) wskazuje, że „ocena wagi naruszenia prawa, o jakiej mowa w art. 189f § 1 pkt 1 KPA wymaga ustalenia, czy konkretne naruszenie prawa wywołało (lub mogło wywołać) skutki faktyczne lub prawne w obszarze konkretnych dóbr prawnie chronionych, tj. dóbr chronionych przez naruszoną normę sankcjonowaną. Jeżeli zatem konkretne naruszenie prawa wywołało (lub mogło wywołać) poważne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych, to przyjąć należy, że waga naruszenia prawa jest znaczna. Istotne jest przy tym, że im wyższa wartość naruszonego lub zagrożonego dobra, tym większe prawdopodobieństwo zakwalifikowania naruszenia prawa jako znacznego. Jeżeli natomiast naruszenie prawa wywołało jednostkowe i nieznacznie negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołało i wywołać nie mogło, to przyjąć należy, że waga naruszenia prawa jest znikoma. (por. A. Cebera, J. G. Firlus (w:) Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. II, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019, art. 189f).”

Prezes UOKiK w toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego przeanalizował przesłanki zawarte 189f § 1 pkt 1 kpa. W świetle poczynionych ustaleń, organ drugiej

instancji uznał, że stwierdzone nieprawidłowości mają znikomą wagę naruszenia prawa, a stwierdzone naruszenia prawa przez przedsiębiorcę mogły wywołać jednostkowe negatywne skutki w obszarze dóbr chronionych, (stwierdzono, rozbieżności pomiędzy ceną umieszczoną na wywieszce 4 produktów a ceną znajdującą się na regale, na którym ww. produkty się znajdowały, jak również rozbieżności pomiędzy cenami umieszczonymi na jednym produkcie a cenami wynikającymi z raportu cenowego, tj. zakodowanymi w kasie). Mając na uwadze powyższe trudno jest zgodzić się z organem pierwszej instancji, że w tej sytuacji nie można uznać, że waga naruszenia prawa jest znikoma. O ile organ pierwszej instancji prawidłowo wskazał m.in., że cena ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumentów, jak również wskazał na cel nałożenia na przedsiębiorców obowiązków określonych w ustawie o cenach, o tyle do ustaleń kontroli i zawartego w nich stanu faktycznego, w tej konkretnej sprawie odniósł się ogólnikowo. Natomiast zdaniem Prezesa UOKiK analiza przesłanek do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie 189 f § 1 pkt 1 kpa powinna odbywać się każdorazowo w odniesieniu do indywidualnej sprawy i stanu faktycznego ustalonego w toku przeprowadzonej kontroli oraz prowadzonego postępowania administracyjnego, a co powinno również zostać zawarte w decyzji.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy Prezes UOKiK ustalił, że strona naruszyła art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach z uwagi na rozbieżność między cenami (obniżoną ceną i najniższą ceną produktu z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki) uwidocznionymi na wywieszce jednego produktu a wynikającymi z raportu cenowego. Ponadto przy 4 produktach stwierdzono rozbieżności pomiędzy ceną umieszczoną na wywieszce produktu a ceną znajdującą się na regale, przy czym ceny na wywieszce umieszczonej bezpośrednio przy produktach były zgodne z zakodowanymi w kasie. Należy podkreślić, że co do zasady, aby cena uwidoczniona była w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, cena na etykiecie i cena uwidoczniona na regale/wieszaku powinny być zgodne. Jeżeli przedsiębiorca decyduje się na taki sposób prezentowania cen (ceny zarówno na etykietach jak i na regale) powinien również zadbać, aby konsumenci nie przewieszali poszczególnych produktów. Tym nie mniej w przedmiotowej sprawie konsument zainteresowany kupnem produktu miał informację o cenie przy każdym skontrolowanym produkcie i była ona zgodna z cenami zakodowanymi w kasie. Analiza stwierdzonego naruszenia przepisów prawa, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy, pozwala przyjąć, że waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych, gdyż dla 4 produktów stwierdzone niezgodności wynikały z umiejscowienia produktów a nie były związane z ich oznakowaniem, gdyż oznakowanie umieszczone bezpośrednio przy produkcie było zgodne z przepisami dotyczącymi uwidoczniania cen, natomiast przy jednym ze skontrolowanych produktów stwierdzono niezgodność ceny i najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki z systemem kasowym), a zatem mógł wywołać jednostkowe skutki w obszarze dóbr chronionych.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 kpa przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, z uwagi na znikomą wagę naruszenia, oraz zaprzestanie naruszenia prawa. Jednocześnie, odstępując od nałożenia na stronę postępowania kary

pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 4 ustawy o cenach w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a w przypadku informowania o obniżeniu ceny produktu obok informacji o obniżonej cenie należy uwidocznic również rzetelną i zgodną z rzeczywistością informację o najniższej cenie tego produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Prezes UOKiK zawiadamia również, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę ww. przepisów może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Zgodnie ww. przepisem jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Prezes UOKiK, nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o cenach, niemniej jednak po dokonaniu analizy sprawy pod kątem przesłanek zawartych w art. 189 f § 1 pkt 1 kpa, organ drugiej instancji stwierdza, iż waga naruszenia prawa w tym przypadku jest znikoma, jak również przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa, a zatem jest podstawa do zastosowania ww. przepisu prawa.

Jak wskazuje Hanna Knysiak-Sudyka w komentarzu z 2023 r. do Kodeksu postępowania administracyjnego „Komentowany art. 189f reguluje instytucję odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, której istota przejawia się w nienakładaniu kary pieniężnej na sprawcę deliktu i poprzestaniu wyłącznie na jego pouczeniu, pomimo że w konsekwencji naruszenia prawa doszło względem niego do aktualizacji odpowiedzialności deliktowej (por. A. Wróbel [w:] A. Wróbel, M. Jaśkowska, Komentarz..., art. 189f, nr 2; L. Staniszevska, Administracyjne..., s. 220; M. Jabłoński [w:] Kodeks..., red. M. Wierzbowski, A. Wiktorowska, art. 189f, nr 1; A. Krawczyk [w:] Kodeks..., red. Z. Kmiecik, W. Chróscielewski, s. 999). Oznacza to, że zastosowanie instytucji odstąpienia od ukarania nie eliminuje deliktu *per se*, a jedynie uchyla jego karalność.”

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa organ administracji publicznej w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Mając na uwadze wskazane powyżej ustalenia faktyczne i prawne oraz przesłanki określone w art. 189f § 1 pkt 1 kpa Prezes UOKiK stwierdził, że opisane wyżej okoliczności stanowią podstawę do uchylecia decyzji Wielkopolskiego WIH z 11 czerwca 2024 r. (nr akt:D/PI.UH.8361.96.2023), odstąpienia na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa od nałożenia kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę i poprzestaniu na pouczeniu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym w sprawach dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz.572), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021, poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/